

SEKSUALPOLITIK

2.årg. nr.8 kr.2

SEKSUALITETENS HISTORIE

se side 12

Seksualpolitik nr. 8 indhold:

- side 3: Leder - Debat, læserrubrik
side 8: Kollektiv og kernefamilie, Peter Schmidt, artikel
side 10: Seksualitet og pædagogik, Pernille Stenholm, rubrik
side 11: Om nødvendige love til beskyttelse af livet i nyfødte
Wilh. Reich, artikel
side 12: Seksualitetens historie, Peter Schmidt, kronik
side 19: Bøssedemonstration i Fælledparken, Finn Mikkelsen, rapport
side 21: Fra lastdyr til menneske, Jørgen Delman, artikel

Redaktion: Finn Mikkelsen, Pernille Stenholm, Allan Sørensen,
Morten Frederiksen og Benny Hammerbak

Artikler, tegninger, læserbreve og kronikker sendes til: "Stormly"
Rådvalsvej 11, 2400 København N. (tlf. 606960).

Forsidebillede: Indisk seksualitet lige før den islamske invasion
i det 11. århundrede. Billedet stammer ligesom fotografierne af de
erotiske skulpturer i artiklen "Seksualitetens historie" fra kha-
juraa-templerne i Indien.

Eftertryk med kildeangivelse tilladt.

Tryk: HUSTRYK
Magstræde 12. 12 57 12

LEDER

Efter 2 måneders manipulerende hetz fra den borgerlige presses side imod Christiania, har fristaden sejret. Regeringen har anerkendt den gamle kaserne som et socialt eksperiment, der bør støttes, og givet den endnu 3 år at leve i.

Hurra for det...!

Samtidig har Bøssernes Befrielsesfront (BBF) omsider fået færdiggjort deres lokaler på Christiania og er så småt ved at etablere sig i de nye omgivelser -- desværre alt for småt... Men Fronten er er lykkelig. Den har lullet sig selv i søvn over, at drømmen om at komme væk fra F.48's overeksklusive lokaler i Åbenrå er gået i opfyldelse.

BBF bør gelme sin selvforherligelse og se sandheden i øjnene. Foreningen bør vise, at den ikke bare er vendt hjem til ghettoen, men tværtimod er kommet for at sætte sit præg på fristaden de næste 3 år.

Lokalerne bør ikke kun som nu benyttes til endeløse og intetsigende mandagsmøder, men skal være i brug fra morgen til aften. De skal indrettes med relevant litteratur fra alverdens homoseksuelle organisationer. Livlige debataftener skal veksle med stemningsfulde hyggeaftener, og en masse bøsser inviteres, bl.a. bør kontakten til "Homosexuelle Aktion Vestberlin" opretholdes (kendt fra Fælledparken), medens man søger at kontakte andre minoritetsgrupper i samfundet.

Samtidig kan en grundlæggende strukturændring i BBF blive nødvendig, inden funktionen som kontaktklub for venstreorienterede bøsser bliver alt for dominerende.... Selvfølgelig skal man da osse kunne møde nye mennesker i Fronten, men man skal passe på, at medlemsskaren ikke bliver så bred, at der intet overskud er til at søge bevægelsens formålsparagraffer opfyldt.

Hoveder i BBF har allerede erkendt, at der findes problemer i denne retning, og på foreningens weekendseminar i slutningen af august ventes emnet taget op til debat...

Man fristes næsten til at sige: Hurra for det...!

RIDDEREN I DEN HVIDE RUSTNING - eller:

Myten om den seksuelle tiltræknings nødvendighed.

Meget få mennesker synes at være klar over, at seksuel tiltrækning i virkeligheden er en hallucination. Denne hallucination er blevet til en myte, som gennemtrænger hele vor seksualstruktur, hvadenten vi er bøsser eller heteroer. Den får os til at klassificere andre mennesker som "grimme" eller "flotte" ----- egentlig en grov elitedyrkelse, ikke? Hvem kigges der efter på pissoirerne i Fælledparken og i barerne, når man skal have et nødknald? Eller hvem er idealet i bøssebladenes kontaktannoncer? Ridderen i den hvide rustning! Den flotte fyr som har alting på de rigtige steder og som kommer nærmest reklameindustriens i-dealer. Læg engang mærke til, hvordan bøssebladenes nøgne fyre opfylder de æstetiske krav, som reklameindustrien har indoktrineret os. - Vi ligger fladt på

maven for den romantiske myte, som bygger på den opfattelse, at partneren er den mest seksuelt tiltrækkende, den anden har mødt.

debat

Myten om ridderen i den hvide rustning er usand, fordi det er en slags helte- dyrkelse, som nægter at se mennesker, som de virkelig er med alle deres fejl og kanter. Det er en projektion af et idealbillede, som kun viser det enestående og det perfekte. Folk antager, at visse ansigter, pikke, brystkasser, kroppe virkelig er fuldkomne, og glemmer at se alle filipenserne, småsårene og vorterne. Ligeledes antages mange bevægelser og måder at gå på for skønne og æggende. Men hvad med den kluntede, søvndrukne morgenopvågner med tømmermænd og dårlig ånde?

Egentlig befordrer myten en slags fetischisme, som gør, at mennesker ikke kan elske hinanden for det de er, og forhold sig til dem seksuelt som en del af den kærlighed. I stedet stimuleres de kunstigt på baggrund af en manipuleret og fordrejet fantasi. Lige som alle andre former for fetischisme beskæftiger den sig mere med sex i konsumforstand end med kærlighed, der ikke er en forbrugsvare på vaskepulverniveauet, men en relation.

Denne myte har vi ligget under for så længe, at vore reaktioner på idealbillederne næsten er blevet automatiske, og de fleste er blevet så grundigt indoktrineret, at de forveksler illusionerne med virkeligheden. I og med vi lever i denne hallucination, kan vi kun nære vore egne frustrationer, hvis vi forbliver der, men er der nogen grund til at lade os være statister i et manipuleret drømmespil? Hvis vi turde gøre op med myten, ville vi være i stand til at undergrave holdningen "sex for dets egen skyld" og dermed komme bort fra den halvverden, som gør andre mennesker til seksuelt jagtbytte og os alle til fremmede, idet vi gør os klart, at intet menneske er mere seksuelt tiltrækkende end et andet, og at alle mennesker pr. definition har en lige værdifuld identitet.

Ved samme lejlighed kunne passende slå et syvtommersøm igennem den romantiske kærligheds myte. Ønsket om permanent fixering af en bestemt person er simpelthen tåbelig, medmindre man da hyl- der det borgerlige samfunds familiestruktur, noget vi, invertert i bøssesammen-

hænge, burde være blevet kloge nok til ikke at gøre. - Lad mig slå fast, at det ikke er et kynisk forsøg på at være fortaler for "tilfældighedsprincippet". Selvfølgelig vil vi blive knyttet nærmere til nogle personer end til andre. Vi må være lige så kritiske overfor forsøgene på at gøre sex til noget, der forhandles i bortkasteligt engangsemballage, som overfor fixeringen af ridderen i den hvide rustning. Men ved at gøre op med myten om den seksuelle tiltrækning kan vi komme ud af begge de ovennævnte tilstande, og vejen er åben for en udvikling i retning af kollektiv kærlighed, hvor vi frit kan give udtryk for intellektuel, følelsesbetonet og fysisk kærlighed til enhver, uden at tænke i fixerings- termer (eller det modsatte) men simpelthen i ønsket om at give kærlighed hvorsomhelst der er behov for det og til hvemsomhelst, der behøver det.

Bjørn Markussen.

HVAD STÅR BBF EGENTLIG FOR ?

Først vil jeg gerne sige tak for, at der findes et blad helt uden nøgenbilleder. Det synes jeg er fint. Der findes ikke mange blade uden billeder, og de der bringer nøgenbilleder tror folk for det meste er sexblade, hvilket ødelægger mere end det gavner!!

Men jeg er lidt forvirret, når det gælder det som I står for... Jeg er klar over, at I vil have socialisme og lighed for alle folk, etniske (folkelige) minoriteter, andre samlivsformer end kernefamilien o.s.v.

Men så må BBF vel danne sit eget parti? Findes der nogen politiske partier her i Norden, som har frigørelse af homofile på programmet og samtidig mindskelse af kernefamiliens dominans?

Får man et socialistisk styre i et land er det da kun den økonomiske lighed, som finder sted... Personlig mener jeg, at det bedste samfund er det, hvor hvert enkelt menneske vælger det liv (samliv) hun eller han selv mener er bedst - uafhængig af traditioner, normer, regler, venner, familie og naboer.

Men BBF tænker vel ikke på at nægte kernefamilien? Dem som ønsker at danne en sådan skal have lov! Ingen nye normer - tak!

Jeg mener ikke at problemet er løst ved indførelse af socialisme. Det ser man jo i socialistiske lande. Det samfund vi lever i, har jo absolut den største frihed, hvad bøsser angår. Folk begynder at godtage os, folk ved mere om os og vi har muligheder for at mødes. Har dette samfund ikke bevist at det har grobund for fuld frihed?

Nej, med socialisme løser man kun økonomiske problemer. Minoritetsproblemer af folkelig og følelsesmæssig forbliver uløste.

Pornografien dækker et behov, selvom jeg tror at de fleste betragter den som underholdning (god eller dårlig), og den vil forsvinde så snart underholdningen er blevet gammel nok. Den er da intet problem. Enten ser man, eller osse ser man ikke.

Jeg er glad for, at jeg kom i Fælledparken og fik hørt på og stiftet bekendtskab med BBF. Jeg vil gerne abonnere på jeres blad og lære jer bedre at kende.

Jeg håber at dette indlæg kommer i bladet, og at jeg får svar. Jeg er nordmand og har som sagt først for nylig hørt om BBF.

Kærlig hilsen

Per Larsen.

På de følgende sider prøver Henning Bech Hansen fra BBF at dokumentere påstanden om, at bøsseundertrykkelse hænger nøje sammen med kapitalisme, hvilket skulle besvare en del af spørgsmålene i ovenstående indlæg...

1) HVAD ER BØSSEUNDERTRYKKELSE?

Vi ved allesammen at vi er undertrykte, men det skader aldrig at gentage hvor omfattende og forskelligartet vores undertrykkelse er.

En slags undertrykkelse er den åbenlyse undertrykkelse udefra. Den er dels juridisk, dels "moralsk".

Den juridiske undertrykkelse viser sig som juridisk diskrimination: Vi har ikke de samme rettigheder som de heteroseksuelle i samfundet mht. arveret, boligforhold og kriminel lavalder for homoseksuelle forhold. Denne undertrykkelse er på retur og slet ikke den vigtigste.

Den moralske undertrykkelse er meget vigtigere. Det er den de andre praktiserer over for os når vi viser at vi er bøsser. Den spænder lige fra etableringen af en distancerende holdning (fx. nedladende-skulderklappende: "det-er-i-orden-du-er-bøsse-men-det-er-fandme-godt-jeg-ikke-er-det", eller udspionerende: "er-det-nu-ikke-feminint-den-måde-han-taler-på") over småchikanerier ("vittigheder", ondsksfuldheder) til vold. Den kan osse betyde at man bliver afskediget eller ikke kan få ansættelse.

En anden slags undertrykkelse er vores indre undertrykkelse af os selv. Vi tør ikke vise vi er bøsser, selv ikke når der ikke er videre chance for at andre skal reagere negativt. Vi passer meget på at opføre os normalt når vi er sammen med de "normale", og vi viser os kun som bøsser når vi er i ghettoen.

En tredje slags undertrykkelse finder sted i opdragelsen og er undertrykkelsen af de muligheder alle har eller kunne have for at elske med nogen af deres eget køn.

2) HVORFOR ER BØSSER UNDERTRYKTE?

Vi er undertrykte fordi vi er en trussel mod de herskende normer og værdier for hvad man skal gøre og mene, de normer og værdier som folk er blevet opdraget til at identificere sig med; vi er med andre ord en trussel mod folks identitet.

Vi er således en trussel mod manderollen manden som den i forholdet til den anden mand saglige og fornuftige rationelt fungerende over- eller underordnede, manden som den i forholdet til kvinden dominerende beskyttende potente aktive - og det

debat

er vi fordi vi viser at mænd kan elske og elske med hinanden, kan være lige sammen, kan være både aktive og passive, og være både aktive og passive på een gang. Og vi er en trussel mod kvindero-llen - kvinden som den der har vær- di og eksistensberøyyigelse ved at være attraktiv og iøjelrig i forhold til manden - slet og ret ved at den preller af på os.

Vi er osse en trussel mod kerne- familjen og dens værdier alene af den grund, at vi ikke kan danne en kernefamilje, og fordi vi i det om- fang vi prøver på at gøre det, vir- ker som en karikatur af og en hån mod kernefamiljen.

I kraft af at være bøsser er vi alt- så en trussel mod folks inditet, det forklarer vores undertrykkelse, for når folk trues på deres identitet reagerer de med angst og forsvars- handlinger -som etablering af dis- tance, ondskafuldheder, vold og juridisk diskrimination. - (På samme måde har vi osse vores for- svarshandlinger overfor angsten ved identitetstrussel, vores er blot forebyggende og skal hindre angsten og truslen: vi konformerer og hol- der os ellers til ghettoen).

3) HVORFOR HERSKER DE NORMER, VÆR- DIER, ADFÆRDSMØNSTRER, BEVIDSTHEDS- MØNSTRER OG IDENTITETER?

Det hænger på en eller anden måde sammen med måde samfundet fungerer på økonomisk: kapitalismen, som til dette formål kan defineres som en samfundsform hvor produktionen er styret af profithensyn.

Det er meget svært at sige om ka- pitalismen ville kunne eksistere uden kernefamiljen og kønsroller- ne - det kunne den formentlig - men i al fald er det givet, at det er gunstigt for kapitalismen at de er der.

Kapitalismen har brug for gode arbejdere og gode forbrugere, dvs. folk som fx. underordner sig uden at spørge for meget, ikke har for stor bevidsthed om samfundets ind- retning som helhed og deres egen placering i det, og som forbruger det der bliver produceret.

Til at levere den slags mennesker er både kønsrollerne og kernefamil-

jen fortrinlige, Kernefamiljen er i sin struktur autoritær og hierar- kisk, med børnene som det underste lag, der lærer at man skal under- ordne sig (faderens) autoritet, dens størrelse og struktur gør den til en enhed, der er adskilt fra andre, og derved adskilt fra en kommuni- kation med andre som kunne afslø- re de private problemer som almene problemer, der er betinget af en bestemt samfundsorden, den er - fx. i modsætning til storfamiljen - en god forbrugsenhed (hver familie sit farvefjernsyn, vaskemaskine ect.). Kønsrollerne har stort set de sam- me funktioner: tilvænning til over- ordning - underordningsprincippet, opsplitning af og skel mellem be- vidstheder og interesser, og ikke mindst: skabelsen af gode forbru- gere: mænd og kvinder må købe de ting der er nødvendige for deres identitet som mænd og kvinder (biler efter shave lotion, tøj, kosmetik osv.).

Jeg siger altså ikke at kapitalismen ikke kunne eksistere uden kønsrollerne og kernefamilien, men jeg siger at det at kønsrollerne og kernefamilien er der er givtigt for kapitalismen, deres strukturer og behov svarer til kapitalismens og omvendt, de har integreret sig med hinanden, et forhold der også viser sig i at kapitalismen direkte - gennem reklamen - spiller på kernefamilien og kønsrollerne. I denne forstand er kernefamilien og kønsrollerne integrerede led i kapitalismens selvopretholdelse: de er faktisk led i dens selvopretholdelse. Derfor er vores undertrykkelse en følge af kapitalismen: vi er undertrykte fordi vi er en trussel mod de identiteter som faktisk opretholder og opretholdes af kapitalismen. Dette betyder ikke nødvendigvis, at man ikke kunne forestille sig en kapitalisme uden de identiteter, de kønsroller, den familjestruktur, altså også fx. en kapitalisme hvor mænd osse knalder med mænd. Hvad man ikke kan forestille sig er en kapitalisme uden undertrykkelse, men formen for denne undertrykkelse kan variere.

Vi kan fx. sammenligne vores undertrykkelse med bryggeriarbejdernes støjhelve. Begge dele er former for undertrykkelse som faktisk, men ikke nødvendigvis følger kapitalismen. Det kan være profitabelt for den kapitalistiske produktion at fjerne eller dæmpe støjen (arbejderne vil i så fald måske kunne producere mere), (eller den kan blive tvunget til det af andre grunde), det kan måske osse være profitabelt for kapitalistisk produktion, at satse på og integrere sig med andre roller og livsstrukturer end kønsrollerne og kernefamilien. For at konkludere: den nuværende bøsseundertrykkelse er en faktisk, men måske ikke nødvendig form for kapitalistisk undertrykkelse.

4) KAMPEN

At bøsseundertrykkelsen nu faktisk, men ikke nødvendigt hænger sammen med kapitalismens afskaffelse og blot kæmpe for at

BOGBUTIKKEN

OKTOBER

Maksim Gorkij
En mor

Marxistisk-
Leninistisk
boghandel

RØD STJERNE
OVER KINA

ma-to: kl. 13-17³⁰
fr: kl. 13-19
lø: kl. 11-14

Blågårds Plads 3
2200 Kbh. N
tlf: 01-371593

ændre bøssernes forhold indenfor dens rammer, eller at vi som socialister kan lade være med at kæmpe for at ændre bøssernes forhold inden for kapitalismens rammer og blot kæmpe for kapitalismens afskaffelse. Kampen mod bøsseundertrykkelse er til enhver tid en kamp mod de forhold som faktisk (omend ikke med nødvendighed) er med til at opretholde denne undertrykkelse, og kampen mod kapitalismen består på dette stadi bl.a. i at opspore de forskellige former for kapitalismens undertrykkelse tager, påvise og bekæmpe dem, men hele tiden påpege, at det er kapitalistiske former for under-

trykkelse. Vores erkendelse af bøsseundertrykkelsen som en omend ikke nødvendig, så dog faktisk form for kapitalistisk undertrykkelse må netop få os til at opspore og bekæmpe bøsseundertrykkelsen under konstant henvisning til at den er en form for kapitalistisk undertrykkelse.

Hvad er vores opgave som bøsser: at bekæmpe bøsseundertrykkelsen. Hvad er vores opgave som socialister: at bekæmpe kapitalismen. Hvad er vores opgave som socialistiske bøsser: at bekæmpe bøsseundertrykkelsen som en form for kapitalistisk undertrykkelse.

Hermaning Bech Hansen

KOLLEKTIVER OG KERNEFAMILIER

"Tvangsfamilien" har i den senere tid været genstand for megen kritik og videnskabelig undersøgelse. Både "Familien som patient" af Horst-Eberhard Richter og "Familiens politik" af Laing er gode analytiske studier. Begge forfattere arbejder meget med familieroller, forholdet mellem rollerne og rollernes indflydelse på hinanden. Det som har gjort kernefamilien til videnskabelig objekt som patient er det at man har følt at disse familiefunktioner ikke er andet end tomme roller, et skuespil hvor det enkelte menneske ikke er følelsesmæssig engageret og heller ikke kan se nogen mening i. Laing taler om en kamp for at "...forsvare virkeligheden imod uvirkeligheden, tomhed, bedrag og onskab." Altså, en kamp som fjerner familiens roller.

"Jernloven"

Det er ikke alle neurotiske familiemønstre der giver sig udslag i en såkaldt "jernlov". Men der er sikkert mange læsere som vil genkende den. Den består nemlig i en vekselvirkning mellem oplevelsen af behag og ubehag.

Når konen i kernefamilien har det dårligt føler hendes mand sig veltilpas. Og når manden føler sig dårlig har konen det strålende.

Horst-Eberhardt Richter taler om "impotens" og "frigriditet" i vekselvirkning. Det siger sig selv at denne vekselvirkning ikke begrænses til det seksuelle, men omfatter hele deres følelsesmæssige oplevelse af hinanden.

Når manden er "potent" projicerer han sin negative identitet over på konen som selv medvirker til at legemliggøre mandens "dårlige" sider i sig selv. Hvis hun ikke gjorde det ville manden "bryde sammen".

Hun er også med til at projicere sin positive identitet over på manden, fordi "han ikke kan leve uden den".

Det er kun et spørgsmål om tid før der sker én af tre muligheder:

1. Kvinden gør oprør,
  2. hun får psykiatrisk behandling,
  3. eller hun begår selvmord.
- Efter den første, anden eller tildels begge de to første muligheder opstår der langsomt en bytten roller. Kvinden bliver

mere og mere "rask".

Nu begynder hun at projicere sin negative identitet over på manden. Manden begynder så at legemliggøre hendes negative identitet. Lige som hun engang gjorde det medvirker han nu til at projicere sin positive identitet over på hende.

Så længe denne vekselvirkning står på er der tale om en rivalitetskonflikt. Begge to er mere interesserede i sejr og nederlag end i at gøre hinanden lykkelige.

Når barnet bliver født i denne kernefamilie vil barnet, fordi det er det svageste medlem af familien, blive en slags "opsamlingsbank" for begge forældres samlede positive og negative identiteter. Når dette i tidens løb sker har barnet tre reaktionsmuligheder:

1. Det kan gøre oprør,
2. få psykiatrisk behandling,
3. eller begå selvmord.

Hvis barnet ikke begår selvmord, eller degenererer i en evt. behandling, dvs. får succes med sit oprør mod forældrenes identitetsprojiceringer så vil barnet få det bedre et stykke tid.

Desværre ender historien ikke med at barnet så får det bedre på længere sigt. Hvis forældre og børn ikke bryder forbindelser med hinanden vil børnene gentage forældrenes rivalitetsproces i dem selv. Den bedste måde at afbryde projiceringsprocessen på er for barn eller børn at flytte sammen i kollektiver afskåret fra kernefamilien.

Tvangsfamiliens skjulte processer går netop ud på at ingen ved hvad der foregår (Laing, fam. pol. side 51). Når et "barn" flytter sammen med andre unge må

de være på vagt over for disse mekanismer. De må diskuteres og studeres.

Andre præventive midler er de privilegerede undtagelser i ekstatiske øjeblikke hvor sjæl og legeme er fuldt ud engagerede i en begivenhed, som f.eks. under samleje, ved lytten til musik, når man sulter og ved at være med i en voldelig demonstration. Når det ekstatiske øjeblik så er forbi er der som regel opstået en etik med mening i, en ny værdi som ikke har noget at gøre med at spille falske roller og have falske påtvungne identiteter.

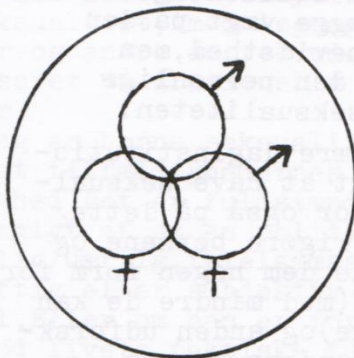
Dannelsen af selvstændige grupper i kollektiver som ikke har hyppige og slet ikke regelmæssige forbindelser til forældrenes hjem må være en kategorisk forudsætning for at vi kan afskaffe absurde roller.

Når disse roller alligevel forstener sig i kollektivet lige som de gamle jernlove hos forældrene i kernefamilien så må de implicerede flytte væk fra hinanden på samme måde som dengang de selv flyttede fra forældrene. Jeg kan forstille mig at i enkelte tilfælde ville det være nødvendigt at nedlægge det gamle kollektiv og danne helt nye kollektiver sådan at alle vil komme ind i et nyt og ikke mindst frit gruppe-mønster. På denne måde kan fremtidens verden også blive en meget mobil verden.

Peter Schmidt

Lit:

Familiens død, Cooper.
Familiens politik, Laing.
Familien som patient, af
Horst-Eberhard Richter.

HVIDE EMBLEMER MED SORT SYMBOL
(SOM AFBILDET TIL VENSTRE) KAN
REKVIRERES VED HENVENDELSE TIL
BØSSERNES BEFRIELSESFRONT I HU-
SET PÅ REFSHALEVEJ 8 - HVER MAN-
DAG AFTEN....

SMÅBØRN OG SEKSUALITET

Det er utroligt, at vi i vores "frie" seksualoplyste samfund idag, kun koncentrerer os om de voksnes sexliv og helt glemmer den tidlige småbørne sex-oplysning.

Utroligt, da eksperter i børnepsykiatri har ytret, at de første 5-6 år er de vigtigste og mest grundlæggende for et menneskes karakterdannelse.

Når jeg tænker på al den litte-

ratur, der findes til undervisningsbrug og for voksne, synes jeg, at det er mærkeligt, at det kun har været mig muligt, at opdrive 6-7 stk. for de 3-7årige hvoraf 3 kun handler om børnefødsler og intet om, at man godt kan elske uden at få børn. Kun 2 bøger, som til og med er svenske (skrevet for voksne) fortæller om, hvordan man godt kan elske med nogen man kan li' bare fordi det er skønt - også når man er barn.

Mange voksne har den forestilling at børn ikke interesserer sig for det seksuelle og venter derfor med oplysning til puberteten indtræder eller håber på, at skolen tager sig af den mest nødvendige oplysning.

Dette er imidlertid forkert, da man har konstateret sexdrift allerede i vuggestuealderen. Sexdriften er lettest at konstatere hos drengene p.g.a. rejsningen af tissemanden, men er man opmærksom på pigernes sexdrift, vil man se, at de reagerer ved forsk. former for direkte eller indirekte berøringer.

Der er ingen tvivl om, at mange forældre og andre voksne gerne vil ændre den holdning de har

på det seksuelle område, men da de ofte selv er hæmmede eller generte og selv har seksuelle problemer at slås med, er det svært for dem at udvise en naturlig holdning over for børnene. Dette kan desværre påvirke barnets senere seksualliv, ja endog helt ødelægge det p.g.a. angst eller lign. Man bør derfor allerede i vuggestuestadiet drage barnet ind i intime forhold b.l.a. ved at være nøgen sammen med det, bade med det og kæle og kysse det, så barnet får en naturlig kontakt med nøgne kroppe.

Hermed mener jeg ikke, at barnet skal overvære voldsomme samlejer før det har en vis forståelse for, hvad der sker. Derimod er det godt, at det er med i seksuelt samkvem", hvor man kæler og leger med hinanden. Fremfor alt er det ikke meningen, at barnet skal kigge på, det skal være med. Barnet skal også kæle med andre end sine nærmeste og være med når to mænd eller to kvinder omfavner hinanden.

Endvidere bør man på daginstitutionerne lade børnene dyrke så meget nøgenhed som muligt, og i institutionernes målsætninger ikke kun lægge vægt på den politiske bevidsthed, men også huske den personlige frihed og seksualiteten.

Det burde være daginstitutionernes pligt at have seksualoplysning for også på dette område at frigøre børnene og ikke forbyde dem nogen form for "doktorleg" (med mindre de kan være farlige) og anden udforskning af hinandens kroppe.

Der tales så meget om kønsroller, men hvad hjælper det, når der stadig i hjemmene, vuggestuerne, børnehaverne, i øger og i børnesange stadig gøres forskel på piger og drenge. F.eks. bliver børn meget tidligt bevidst om hvad der er "pige og drengetøj".

Vi må gøre os klart, at rengøring og børnepasning ikke er kønsrollebestemt og ikke skal foretages på samme tid. Derimod skal vi, hvis det er nødvendigt, have fagfolk til "børnepasning" og vi må huske på, AT ARBEJDE MED BØRN ER DET VIGTIGSTE ARBEJDE I VORES VERDEN - på lige linje med andet revolutionært og miljøbevarende arbejde.

Kildeangivelse:

Frances Vestin: Den røde bog om små børn.

Jette og Bent: Småbørn, kærlighed og sexdrift.

Siv Widerberg: Far, mor, børn.

Per Holm Knudsen: Sådan får man et barn.

Pernille Stenholm.

OM NØDVENDIGE LOVE TIL BESKYTTELSE AF LIVET I NYFØDTE.

Fra "THE MURDER OF CHRIST".

Af Wilhelm Reich.

Et indgående studie af området inden for socialpatologi afslører den kendsgerning, at der ikke eksisterer nogen lov ..... som direkte beskytter børns seksualitet, imod løgnagtig sladder og andre angreb udelukkende baseret på irrationelle interesser.

Idag er børns seksualitet underlagt tilfældighedernes barmhertighed. Det er fuldstændigt afhængigt af om en politimand er ærlig/uærlig, følelsesmæssig fornuftig eller subjektiv irrationel. Eller om han er for eller imod livets faktiske funktioner.

Det er meget svært at operere som pioner inden for et nyt forsøgsområde med mennesker; hvis der er nogle emotionelle syge individer, som -uhindret- kan ødelægge arbejde eller viden, de ikke kan lide, eller hvis der sker angreb på disse pionerer og seksualforskere.

Det er tydeligt at fremtiden for hele verden afhænger af de nyfødte børns rationelle opdragelse indenfor hver generation, som vil gøre dem i stand til at tænke rationelt som voksne. (Se W.R.: Children of the future, OEB, Oktober 1951). Der eksisterer endnu ingen love, som beskytter nyfødte mod overgreb fra emotionelle syge opdragere og andre syge individer. Men, der er mange gamle love, der er ugyldiggjort for lang tid siden ved fremskridt af forståelsen af menneskets biologi. Disse gamle love trurer progressive pædagoger med udslettelse, hvis de rent teknisk overskrider dem.

Sammen med tilstedeværelsen af emotionelle syge individer, blokerer disse kendsgerninger for fremskridt og forskning inden for medicin og pædagogik.

Skønt lovene som tjener folkets velfærd aldrig kan ændre de faktiske forhold, kan livsbekræftende

love beskytte dem, som i praksis stræber efter en forbedring af menneskehedens skæbne. Derfor, to love, én til beskyttelse af liv i nyfødte og en anden til beskyttelse af småbørns seksualitet imod løgnagtige angreb, burde studeres og formuleres af lovgivende forsamlinger og institutioner, hvis arbejde primært helliges menneskets velfærd og trivsel. For at illustrerer: Sande og grundige undersøgelser af børns og unges naturlige kærlighedsliv, er en af de mest krævende opgaver i vor tidsalder mentalhygiejne, og ugyldiggjorte ved den enkelte kendsgerning at et hvilket som helst biopatisk individ, som selv er blevet beskadiget i barndommen eller som ung gennem et frustreret kærlighedsbehov.

Sådan en person er i stand til at indsende klage til justitsministeren, med det resultat, at de som undersøger kærlighedslivet i børn og unge, og som kommer med forslag til løsninger af dette begår forbrydelser, som "forførelse af mindreårige". Hvis nu justitsministeren tilfældigvis sammentykket anklageren, bliver undersøgelsen af kendsgerningerne fuldstændig underkastet tilfældighederne. Ifølge rige erfaringer eksisterer der ingen forholdsregler i loven angående sagsøgelse af det biopatiske individ vis motivering intet har med sandhed at gøre, eller at hjælpe børn og unge, men kun had for videnskabelig forskning.

Motiveringen bag en anklage skal altid tages i betragtning ligesom motivet for mord skal tages i betragtning. Dette eksempel må være tilstrækkeligt til at illustrere situationen.

"Orgon Institutets" arkiver indeholder tilstrækkelige bevismaterialer, som bekræfter hvor dårlig situationen i virkeligheden er.

Det videnskabelige pionerarbejde er belastet med den mere eller mindre håbløse kamp mod sådan irrationalitet udover de almindelige besværligheder, som ligger i alt pionerarbejde. Dette er et lovforslag til USA Congress, 1952 af

Wilhelm Reich.

KRONIK

SEXUALITETENS HISTORIE

(fra urkommunismen til
Buddhas seksuelle revolution)

Forord

Hele sexualitetens historie svinger imellem to poler. Den ene er den bisexuelle pol, der var universel for 8 tusind år siden. Den anden er monogamiet, som står i diametral modsætning til urkommunismens uhammede seksuelle natur.

Som den bestemmende seksuelle struktur ægteskabet er, har den ægteskabelige evolution fra urkommunismen til i dag været en uophørlig udvikling henimod en større og større begrænsning af vilkårlige parringer. Det patriarkalsk styrede monogami er ægteskabshistoriens højeste stadie og det nuværende såkaldt ligestillede monogami er dens sidste rest. Hvis den hidtidige udvikling fortsætter med at begrænse sexualiteten, må man gifte sig med sig selv. Det kan naturligvis ikke afgive mange børn til beskæftigelse i samfundsproduktionen.

Derfor kan vi sige at den nuværende ægteskabsform har udspillet sin historiske rolle. Endvidere må vi konkludere at en ny "ægteskabsform" er nødvendig.

Det spændende spørgsmål "Hvordan vil det nye ægteskab se ud?" er noget af det vi vil prøve at finde frem til i denne artikel. Men først vil det unægtelig være en stor hjælp at sætte os lidt ind i sexualitetens historie. I det følgende vil vi komme til at se at den nuværende ægteskabsform havde sit højdepunkt allerede i slavesamfundet for mere end 3 tusind år siden. Endvidere vil vi komme til at se at den sidste rest for længst er indgået i en opløsningsproces som resultat af senkapitalismens "blandede velfærdsøkonomi".

FRIEDRICH ENGELS OG SEX

I bogen "On Religion", af Marx og Engels, trykt i Moskva, siger Engels, at lige siden urkommunismens fald har der været gentagne krav hos alle folk om at udvide den eksisterende seksualstruktur. Men, siger han, de har for det meste fundet sted netop i de historiske perioder, hvor samfundstrukturen, både basis og overbygning, var i overgang. Det skete f.eks. i Rusland i 1917 i overgangsperioden til socialismen og i 1534 omkring Múnster i Tyskland i overgangen fra feudalsamfundet til kapitalismen. Nogle få eksempler på ændringer i seksualstrukturen er fri-abort, kvindens ret til selv at bestemme sin ægtefælle, og i Múnster endda en total opløsning af ægteskabet overhovedet.

Det var omkring midten af det nittende århundrede at kapitalismen i USA nåede sin "guldalder". Indtil da havde de fleste mennesker i de kapitalistiske lande "noget" at vinde ved kapitalismens videre udvikling. Men det har flertallet af befolkningen ikke haft siden da, på trods af Roosevelts "New Deal" og f.eks. Danmarks "velfærdssamfund". Vi må ikke glemme at kapitalismen har udløst ikke så få krige inden for de sidste 110 år, som kan betegnes som værende inden for den reaktionære del af den kapitalistiske epoke. Og hvem kan benægte at det hver gang er gået hårdest udover den arbejdende del af befolkningen? Indtil den amerikanske borgerkrig i 1861-'65 var kapitalismen til flertallets gavn, dvs. progressiv. Efterkrigstiden (fra 1865 til i dag) har netop været en sådan reaktionær tidsalder for flertallet af hele jordens befolkning. Det er derfor ikke en tilfældighed, at der i denne tid opstår folkelige krav om ændringer i seksualstrukturen - populært kaldet "den seksuelle revolution".

I USA i 1845-1881 opfattede Oneida flermænderi/flerkoneri kollektivsamfundet sig selv som et lille stykke af Guds Rige (det urkommunistiske samfund) midt i det reaktionære begyndende kapitalistiske samfund. Lige som hos Buddha, Kristus

og endda Robert Owen (engelsk utopist) var Oneida samfundet ingen reel trusel mod det bestående magtapparat. Men det var alligevel en opblomstring af den altid (siden urkommunismen) tilstedeværende oprørske tradition, som Norman O. Brown taler om, og som ifølge indiens ældste kommunistiske parti CPI er et ideologisk, kulturkritisk oprør mod det bestående samfunds værdier og dets socio-økonomiske struktur.

Her tror jeg det ville være passende at opridse sexualitetens form i to bestemte historiske perioder:

- A. Urkommunismens sexualitet
- B. og den seksuelle revolution i Buddhas tid.

A. Forholdet mellem overbygning og basis var ikke særlig kompliceret i det urkommunistiske samfund. Der var ingen konflikt imellem sexualiteten og økonomiske interesser. Derfor var der heller ikke nogen skarp adskillelse mellem økonomisk basis og kultur - begge supplerede hinanden i kampen for at overleve i naturen. Der var ingen heteroseksuelle eller homoseksuelle, alle var bisexuelle i "ægteskab" med alle i hele samfundet. Samleje mellem børn og forældre var almindelige og måske var erotisk kælen og samleje med dyr også almindelige.

Det må dog ikke glemmes, at den fælles kamp for at overleve i naturen ofte var meget brutal, og at eksistensens moralske og seksualparadisiske side blev mere end rigeligt opvejet af frygten for de evige "gana"(stamme)krige.

B. Den seksuelle revolution i Buddhas tid (se Tabel 11).

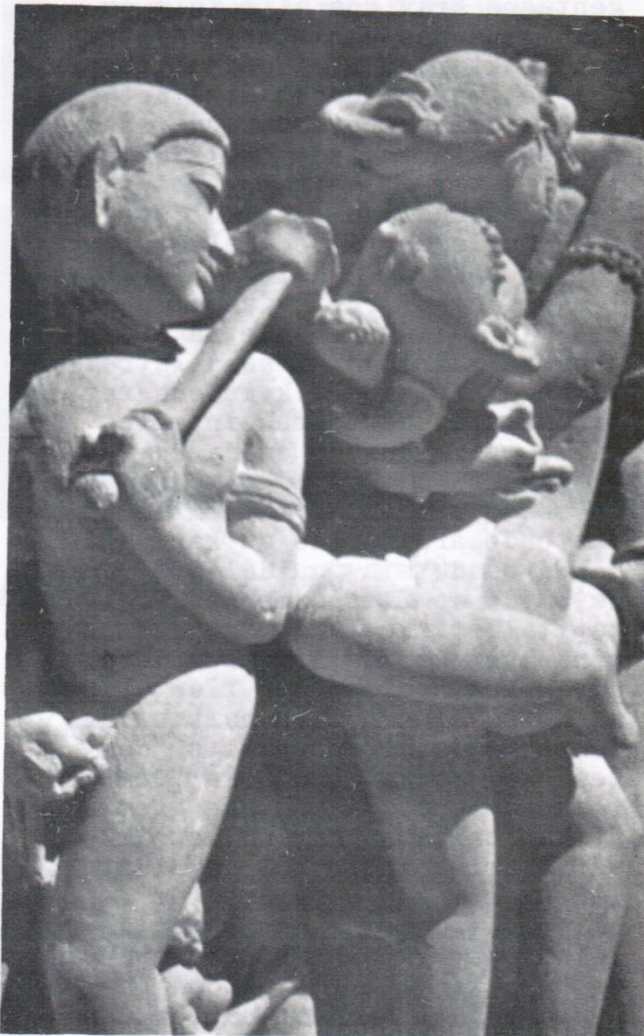
Desværre er det ikke lykkedes mig at finde noget indisk litteratur, som direkte omhandler en seksualrevolution i overgangsperioden mellem slavesamfundets forfald og feudalsamfundets opbygning ca. 500 år f.k. Hvis jeg havde fundet en sådan litteratur, ville den have været et direkte bevis for Engels' påstand om seksualitetens opblomstring i en overgangstid. Så indtil jeg har fremskaffet dette materiale, må vi her nøjes med de indirekte kilder.

Til dette formål har jeg valgt Buddhismen, fordi den i sin tidligste tid var et ideologisk oprør mod hele slavesamfundet. Heldigvis har vi oplysninger om den specifikke seksualstruktur i slavesamfundet, og vi ved en hel del om Buddhas ideologiske opgør med slavesamfundet. Endvidere ved vi, at en ny samfundsform (Gram Panchayat) med fælles og privateje side om side opstod ved slavesamfundets langsomme sammenbrud. Hvis vi vil klargøre følgende aspekter skulle det efter min mening være muligt for os at danne et billede af den seksuelle revolution som ifølge Engels måtte have fundet sted:

1. Slavesamfundets seksualstruktur,
2. Buddhas ideologiske opgør
3. og Gram Panchayat samfundet. (se Tabel II)

1. Slavesamfundet var et politisk-økonomisk opgør med gana og gotra-urkommunismen, hvor rigdommen hovedsagelig opstod ved husdyrbrug. Lige siden gana-gotraens tilblivelse, men ikke i gana-satra tiden, har husdyrene tilhørt mændene. I satra (den tidligste urkommunisme vi kender) hjalp kvinderne og mændene hinanden lige meget på hver af deres respektive områder. Det var først da satraen opdagede husdyr-kunsten at kvindernes medindflydelse efterhånden blev udelukket, satra blev til et gotra (husdyr og

avlssamfund). Mændenes husdyr blev det alt dominerende økonomiske område der også medførte den altdominerende politiske magt til mændene. Hermed blev det patriarkalske slavediktatur i længden det uundgåelige resultat.

Så længe der var lige stor økonomisk betydning for både kvindernes og mændenes arbejde var der også en fuldstændig lighed og sexuel frihed for alle i samfundet. Gana-satra var et totalt frigjort bisexuelt samfund.

I overgangen fra gana-samgha (urkommunistisk militærdemokrati, se Tabel 1) til slavesamfundet blev matriarkatet fuldstændig udslettet. Siden da tilhører børn og privatejendom udelukkende mandens slægt. Og lige siden slavesamfundet har vores seksuelle samfundsstrukturs historie været en sørgelig fortælling om privatejendom, patriarkat og monogami for kvinden. Det siger næsten sig selv at der aldrig har været

monogami for manden. Monogami for kvinden var den eneste måde, hvor på manden kunne identificere sine børn. Koste hvad det ville, hun

skulle blive derhjemme og arbejde med hus og hans børn, imens han morede sig med luderne. Så længe hun arbejdede i hans hjem, ville hun aldrig komme i besiddelse af tilstrækkelig økonomisk magt til at kræve lighed.

2. Buddhas ideologiske opgør med slavesamfundet krævede afskaffelse af kastesystemet, slaveriet, brahminere, adelstanden og opbygning af ganaer (det urkommunistiske samfund).

Buddha selv voksede op i urkommunismens sidste stadie. Selv om slavesamfundet allerede havde eksisteret et par tusind år før Buddha, var hele Indien dog ikke kommet under civilisationens første store trældoms tid. Buddhas landsby var en sakja og lå ved Himalaya bjergene. Her fandtes der endnu en vis frihed mellem kønnene, gamle og unge. De kendte allesammen til slaveimperiet i nabolandet, men hverken Buddha eller hans landsmænd havde noget sympati tilovers for den kongelige slævemagt. Tværtimod, for i Buddhas levetid blev byen netop besat af denne slavekonge. Buddha glemte aldrig sit hjemskæbne. I sit opgør med slavesamfundet fik Buddha naturligvis støtte fra alle modstandere af slavesamfundet og tilhængerne af den vordende feudalisme. Købmænd og handelsfolk var blandt de mest talrige forkyndere af Buddhas lære og bidrog med penge til Buddhismen.

Når en stor politisk-religiøs bevægelse påberåber sig det urkommunistiske samfunds idealer og moral med økonomisk støtte, som Buddhismen gjorde det, vil der utvivlsomt være en del mennesker, der forsøger at etablere HELE det urkommunistiske samfunds moral og livsstil. I dette forsøg må de første buddhister have været medvirkende til at frigøre den undertrykte seksualitet i slavesamfundet. Det var i dette forsøg på at etablere det urkommunistiske samfund i hele

Indien, at Buddha medvirkede til at sætte en seksualrevolution igang, ihvertfald sammenlignet med seksualiteten i slavesamfundet. I denne forbindelse måtte Buddhas budskab betyde en hel ny og frigørende sexualmoral. Det kunne ikke have været andet end seksualrevolution. For inspirationen til en lang række erotiske værker, som kulminerede med Kama-sutra af Vatsayana, kan have begyndt her hos Buddha. Det var omkring Buddhas tid at Kama-sutra traditionen begyndte.

3. Gram Panchayat er det samfund vi har forsøgt at danne os et billede af, hvad angår seksualiteten, men som vi desværre ikke ved noget direkte om. I bogen "Buddhism - the Marxist approach" omtales et samfund af navn Gram Panchayat med fælles og privatejendom eksisterende side om side. Økonomien var "blandet" med statsadministration af officielle bygninger, templer og jord samtidig med at næsten alle også var i besiddelse af privat jord.

I en anden bog "Statens, familiens og privatejendommens oprindelse", af Engels, taler forfatteren om en ægteskabsform fra det nittende århundrede i Indien som delvis eksisterer i dag. Han siger at blandt Nairerne i syd-indien er ægteskabsformen et levn fra en meget ældre tid, hvor mændene har tre, fire eller flere koner samtidig med at kvinderne har tre, fire eller flere ægtemænd. Engels kalder dem ægteskabsklubber, Dog kan man være medlem af flere af disse ægteskabsklubber på én gang. Det er et idyllisk (ingen jalousi) og genialt arrangement hvor mændene lever i flerkoneri og kvinderne i flermænderi. Dette levn kan kun stamme fra det urkommunistiske samfund hvor der virkelig fandtes lighed kønnene imellem og være udtryk for den seksuelle revolution omkring Buddhas tid.

KOMMUNISTISK

BOGHANDEL

WESTEND 29

1661 KBH. V.

ÅBENT: ON-TOR-FRE 16²⁰-17²⁰

KONKLUSION:

Den økonomiske struktur i dagens Danmark er en "blandet velfærds-økonomi", dvs. et kapitalistisk samfund med et forholdsvis stort socialydende statsapparat. Samtidig er den danske sexuelle struktur i bedste fald en såkaldt ligestillede monogami i den senkapitalistiske overgangsperiode til socialismen.

Efter denne lange redegørelse af sexualitetens historie skulle vi kunne fornemme at det monogame ægteskab er ude af trit med den økonomiske basis i vores bestemte overgangsperiode. Økonomien er en blandet kapitalistisk struktur der ikke svarer til det patriarkalsk-styrede slavesamfunds monogami. Monogamiet er mindst 3 tusind år gammelt og burde forkastes af ren menneskelige grunde, men også for ikke at virke hæmmende på den

økonomiske strukturs udvikling. Som et forslag til hvilken ægteskabsform der bedst egner sig til senkapitalismen kan nævnes klubægteskaberne fra Indien. Principielt skulle de være vel-egnede til kollektivistiske hvor "ægtefællerne" ikke bor sammen i et kollektiv, men hvor hver ægtefælle har én partner i to, tre eller flere andre kollektiver.

Hvorfor netop kollektiver? Fordi kun der kan vedkommende opnå en lige så stor eller større social og økonomisk tryghed som i den monogame familie. Disse klubægteskabs-kollektivistiske kan hermed realisere kombinationen af socialøkonomisk tryghed og sexuel fornyelse og potens som ikke findes i de afstumpede kærnefamilier.

TABEL I

SOCIO-ØKONOMISK STRUKTUR	SEXUALSTRUKTUR	EPOKE
GANASATRA (jagt og samle)	SAMKALPA (BISEXUALITET)	KRITA
GANAGOTRA (husdyr)	SAMSPARSHA (gruppeægteskab)	TRETA
GANASAMGHA (husdyr og agerbrug)	MAITHUNA (par forhold)	DWAPAR

DWANDWA

KALI

(SLAVESAMFUNDET,
FEUDALSAMFUNDET og
KAPITALISTSAMFUNDET)

(MONOGAMI)

SOCIALISTISK	KLUBÆGTESKABER	SOCIALISTISK
KOMMUNISTISK	BISEXUALITET	KOMMUNISTISK

TIDSALDRENE FOR DE SEXUELLE OG ØKONOMISKE STRUKTURER

I den indiske litteratur er der tale om fire historiske sexformer:

1. Samkalpa er det socio-sexuelle forhold som de arianske nomader efterlevede på urkommunismens tidligst kendte stade. Samleje fandt sted blandt og mellem alle i dette gana-satra samfund i den første tid - Krita. Samleje mellem forældre og børn, mellem brødre og søstre var almindeligt. Indadtil kendte gana-satra ingen sexuelle grænser. Det var et totalt frigjort bisexuelt samfund.

2. Samsparsha er de socio-sexuelle gruppeforhold i gana-gotra som finder sted i treta tiden, hvor kun de nærmeste familiemedlemmer af samme mor (ingen kender den biologiske far) er forbudt samleje. Men gruppeægteskabet eksisterer stadig.

3. Maithuna er det sidste og højeste stade i gana-samgha i Dwapar tidens patriarkalske, men forholdsvis lige-stillede ægteskab, i den 500,000 år gammel urkommunistiske epoke. Selv om manden dominerer økonomisk, har han endnu ikke kunnet forhindre kvinden i at opløse det nyopfundne parforhold efter hendes forgodtbefindende.

4. Dwandwa er den sexuelle struktur i Kali tiden, hvor slavesamfundets indtil i dag patriarkalske monogami dikterer hele kvindens liv og ikke mindst hendes kønsliv. Dwandwa begynder med slavesamfundets opståen og eksisterer den dag i dag i alle lande inklusive de "kommunistiske" og socialistiske.

Til hver af disse sexuelle strukturer svarer både en arbejdsstruktur (økonomisk struktur) og en historisk tidsalder.

Den første hedder satra-samkalpa i tiden krita. Den anden er gotra-samsparsha i treta tiden. Den tredje kaldes gana-samgha i dwapar tiden, lige før slavesamfundets tilblivelse, den hører dog stadig til urkommunismens epoke. Den fjerde er dwandwa (patriarkalsk styrede monogame ægteskaber for kvinden) i kali tiden (fra slavesamfundet til i dag). I kali yuga (kali tiden) har jeg ikke kunnet finde betegnelsen for den økonomiske struktur, men kun den sexuelle (dwandwa) og dens tidsalder (kali).

Litteratur:

Statens, familiens og privatejendommens oprindelse, F. Engels.

India - From Primitive Communism to slavery, Dange (medlem af CPI).

A Survey of Kerala History, Menon.

The Culture and civilisation of ancient India, D. Kosambi (medlem af CPI).

Livet versus døden, Norman O. Brown.

Invasion of compulsory Morality, W. Reich.

The Murder of Christ, W. Reich.
Kerala, Yesterday-Today-tomorrow, Namboodiripad (medlem af CPI(M)).

Se tabel 2 næste side...

TABEL II

(kun Indien).

indtil 500.000 f.k. : Forhistorisk menneskeabe.

500.000 f.k. - 4.000 f.k.: Urkommunisme.

4.000 f.k. - 500 f.k. : Slavesamfundet.

500 f.k. - 1700 e.k. : Feudalsamfundet.

1700 e.k. - 1947 e.k. : Kapitalistisk koloni.

1947 e.k. - 1973 e.k. : Kapitalistisk selvstyre.

1973 e.k. - : Underudviklet kapitalistisk samfund
i opløsning.

Bøssedemonstration i Fælledparken

Søndag den 22 juni havde BBF. og Forbundet af 1948 arrangeret bøsse-møde i Fælledparken. Arrangementet løb af stablen i strålende solskin, som virkede befordrende på de gode vibrationer hos de mange fremmødte. Af særligt bemærkelsesværdige indslag, kan nævnes, at Homoseksuelle Aktion Vest-Berlin var repræsenteret med ca. 20 bøsser, som boede rundt omkring hos medlemmer af BBF. Tyskerne havde en direkte og meget appellerende aktionsform som BBF. kan lære meget af at studere lidt nærmere.

Af talerne kan nævnes: Per Kleis fra Forbundet af 1948, Per Dich SF Agnethe Dideriksen og Finn fra BBF. Her bringes den talende sidstnævnte holdt på BBF's vegne:

Brødre og søstre...

Det her drejer sig ikke kun om

foreninger og organisationer, eller om, hvad foreninger og organisationer kan eller gerne vil gøre for os - det drejer sig især om, hvad vi selv som bøsser må gøre i vores egen situation. Vi må gøre ligesom bøsserne gjorde i Christopher Street for 4 år siden. Vi må gøre modstand og slå igen, når vi møder undertrykkelsen. Vi må alle stå frem og bekæmpe de kræfter, der undertrykker os.

I Bøssernes BefrielsesFront arbejder vi for et socialistisk samfund uden undertrykkende seksuelle normer. Vi kræver seksuel frihed og lighed for alle og lige muligheder for alle samlivsformer.

I lighed med rødstrømperne ønsker vi at fungere som venstrebevægelsens dårlige samvittighed, idet vi mener, at de seksual-politiske aspekter alt for ofte overses i den revolutionære strategi. Som modstandere af classesamfundet er vi også modstandere af kernefamilien, som er det sociale fundament for det kapitalistiske system. Fra kernefamilien udspringer også det dødsyge normalitetsbegreb, som er udgangspunkt for forfølgelse og undertrykkelse af mennesker som tænker, føler og handler anderledes.

side 20

Vi vil gerne udbrede den opfattelse, at det er skønt at være bøsse, at kunne elske med den man kan li - uanset køn. Vi vil gerne påpege, at der er en mulighed alle har, - og vi vil gerne opfordre alle til at udvide deres seksuelle bevidsthed ved at realisere seksuelle forhold også til personer af deres eget køn.

Det skal også siges, at vi ikke sympatiserer med de borgerlige bøsser, som finder sig i undertrykkelsen, og som undertrykker sig selv. Vi solidariserer os med dem, på den måde at vi prøver at klargøre hvori deres undertrykkelse består. Vi må afsløre det borgerlige samfunds økonomiske interesse i at manipulere med vores følelsesliv og seksualliv.

Vi vil gerne opfordre alle til mere åbenhed med hensyn til deres seksualliv, som et led i en frigørelse fra den følelsesmæssige undertrykkelse, som vi alle er udsat for. Denne opfordring skal især rettes til kendte politikere og kulturpersonligheder, som vi alle ved er bøsser. Hvis de ærligt og redeligt vil stå frem, og vedkende sig deres seksualliv, vil de fungere som gode eksempler på en åbenhed, som vil komme alle seksuelt undertrykte tilgode. Lad mig understrege, at vi i BBF ikke agter at stille os tilfreds med befolkningens almindelige ac-

cept af homoseksualitet. Vi ønsker at gå langt videre. Vi ønsker at bevidstgøre alle om deres biseksuelle natur, - vi ønsker at opløse grænserne mellem forskellig seksualitet, - og vi vil bekæmpe det eksisterende klassesamfund, som opretholder grænser mellem både klasser og seksualitet. Det er de samme grænser, som henviser os til en forstokket kønsrolleopfattelse, og gør os til gode forbrugere, som kan manipuleres efter samfundets interesser. Vi arbejder for et socialistisk samfund, hvor hvert enkelt individ har selvfølgelige muligheder for at realisere sig lykkeligt og frit på alle områder.

FRA LASTDYR TIL MENNESKE

Wang Tse, ledende medlem af partikomiteen ved Pekings Nr. 3 Statsbomuldsspinderi, fortæller følgende historie: »Dengang havde man en talemåde, der sammenlignede en brud med en pakhest — tæmnet og klar til at adlyde enhver kalden og vinken. — Som en del af bryllupsritualet blev bruden, når hun kom til sin mands hjem tvunget til at krybe under en sadel som tegn på sin fuldstændige underkastelse til arbejdet som et lastdyr indtil sin dødsdag.

Wu Ai-mei, som er spindemaskineoperatør på Pekings Nr. 2 Statsbomuldsspinderi, fortæller ligeledes om sit liv før befrielsen: »Min mor var i tjeneste hos en kapitalist i Wusih. Jeg var lille af min alder dengang. Hver dag, før solen fordrev stjernerne, tog jeg afsted til spinderiet med en feltflaske med en dårlig drik i og andre levninger fra kapitalistens hus. Det tog over en time at komme dertil. Man arbejdede fra 6 morgen til 6 aften. Ofte måtte vi være der 14-16 timer om dagen. Vi måtte spise, mens vi arbejdede, da der ikke var pauser til måltiderne. Fordi vi arbejdede som børnelæringer, fik vi ingen løn de tre første år. Der var for mange arbejdsløse dengang, og kapitalisten sagde, at vi fattige var tobenede hunde. Vi var lettere at finde end firbenede.

Kvindens stilling før befrielsen

Disse to historier er typiske for millioner af kvinder, som levede og arbejdede før

befrielsen, som det var det for alle, der tilhørte de 90-95 pct. af befolkningen, der led under imperialisternes, feudalherrerens og krigsherrerens udbytning og undertrykkelse af dem. Men kvindens stilling var mere fortvivlende end mandens, idet familiemønstret i sin grundform var patriarkalsk. Mao skrev i 1927: »En mand i Kina ligger sædvanligvis under for tre autoritære systemers dominans: (1) Statssystemet (politisk autoritet) - (2) Klansystemet (klanautoriteten) - (3) Det overnaturlige system (religiøs autoritet) - Hvad angår kvinder bliver de oven i dominansen fra disse tre autoritære systemer domineret af manden (ægtemandsauctoriteten)«.

I kraft af kvindens mindreværdige stilling under denne struktur, var det som oftest hende, der først bukkede under for sygdom, underernæring, sult under hungersnød o. lign., idet de få midler, som bønderne havde, fortrinsvis tilfaldt drenge og mænd. Ligeledes blev mange piger ved fødslen aflivet p. gr. af familiens fattigdom, solgt som barnelæringer som 5-6 årige eller solgt som prostituerede som 10-12 årige.

KKP's politik før 1949

Kommunistpartiet (KKP) havde lige fra sin grundlæggelse (1921) øjnene åbne for disse problemer. Man havde kvindernes ligeberettigelse på programmet, men som følge af imperialisternes udbytning og den feudale struktur, som holdt adskillige reaktionære styre i live, krævede løsningen på disse problemer en revolutionær omvæltning

Fra venskabsforbundet Danmark-Kinas blad "Hundrede Blomster" har vi lånt en artikel af J. Delman om den leninistiske kvinde. Den er baseret på en række artikler i kinesiske tidsskrifter i anledning af "arbejdende kvinders dag", hvor man her benytter lejligheden til at vurdere den kinesiske kvindes situation i en historisk sammenhæng og på det nuværende udviklingstrin.

— kvinderne skulle ikke danne front mod mændene for at bekæmpe disses privilegier, men skulle sammen med mændene omvælte det reaktionære styre og kæmpe for revolutionen. Kvindefrigørelsen var og er nøje forbundet med proletarietets frigørelse og er en del af den proletariske revolution.

Denne analyse førte — som sagt — til, at KKP arbejdede for kvindernes ligeberettigelse. Inden den nationale befrielse havde KKP prøvet denne politik i praksis, først i sovjetområderne i Kiangsi (1928-35) og senere efter Den Lange March under den Anti-japanske Krig (37-45) i de befrieede områder i nord. Således fik både kvinder og mænd lige store dele af den jord, som var konfiskeret fra godsejere. Wang Tse fortæller:

»Da jorden blev redistribueret, fik gifte kvinder også deres andel. Men eftersom de fattige bondekoner ikke engang havde et navn, blev den enten skrevet op som »den og dens kone« eller »den og dens mor« eller fik i al hast et navn til lejligheden. Således gav befrielsen kvinderne et navn sammen med en del af jorden«.

Kvindens stilling efter befrielsen

Umiddelbart efter befrielsen fik kvinderne deres legale ligeberettigelse i form af en ægteskabslov, som sikrede dem på følgende områder: Ret til ejendom, arveret, ret til at gifte sig uafhængigt af familieforbinding (dvs. at barneægteskaber blev for-

budt), ret til skilsmisse, ret til at gifte sig efter at være blev enke eller skilt, ret til forældremyndigheden over egne børn.

Den formelle frigørelse er én ting, den reelle accept af denne noget andet. Loven stødte i begyndelsen på modstand, idet den ramte grundlaget for det traditionelle kvindesyn. Partiet iværksatte derfor massekampagner for at få kvinderne til at tage del i produktionen, endnu flere kvinder blev optaget i partiet og gjorde sig i stadig stigende grad gældende som ledere på alle planer — både lokalt og centralt. Som Mao har sagt: »Tiderne har skiftet, og i dag er mænd og kvinder lige, hvadsomhelst mandlige kammerater kan klare, kan kvindelige kammerater også klare«.

Familie- planlægning

Kvindernes deltagelse i produktionen højner for det første deres revolutionære bevidsthed og sikrer for det andet økonomisk uafhængighed. Dvs. muligheden for at bestemme sin egen tilværelse.

Familieplanlægningen tjener ligeledes til at sikre uafhængighed. Kvinde og mand bestemmer selv familiens struktur i overensstemmelse med den sociale struktur. Familieplanlægning omfatter sent ægteskab (man tilrådes ikke at gifte sig før det 25. år for mænd og for kvinder det 23.) og fødselskontrol. — Man kan få de gængse forebyggende midler, og par bruger dem i overensstemmelse med alder, helbred og antal børn.

»Planlagt forældreskab er et af partiets og folkeregeringens midler til beskyttelse af kvinders helbred. Siden Kinas befrielse har flere og flere kvinder forladt hjemmet for at tage aktivt del i den nationale konstruktion. I dag har kvinder samme politiske og økonomiske rettigheder som mænd. Men tidligt ægteskab, store familier og hyppige barnefødsler afholder kvinderne fra at bruge mere tid og energi på deres studier og arbejde. Derfor ønsker de at kunne planlægge familiens størrelse for at gøre deres hjemlige pligter lettere, så at de kan yde mere i opbygningen af socialismen. Kinas socialistiske system kræver en balance mellem befolkningstilvækst og udviklingen af den nationale økonomi. Familieplanlægning holder befolkningstilvæksten inden for visse grænser og højner levestandarden.

Forebyggende midler er gratis. I byerne foregår fordelingen således, at man fra centralt hold (sundhedsdepartementet) sørger for, at hospitaler eller klinikker på fabrikker, skoler og i regeringskontorer og lign. steder er i besiddelse af sådanne. Herefter fordeles de af de lokale sundhedsarbejdere.

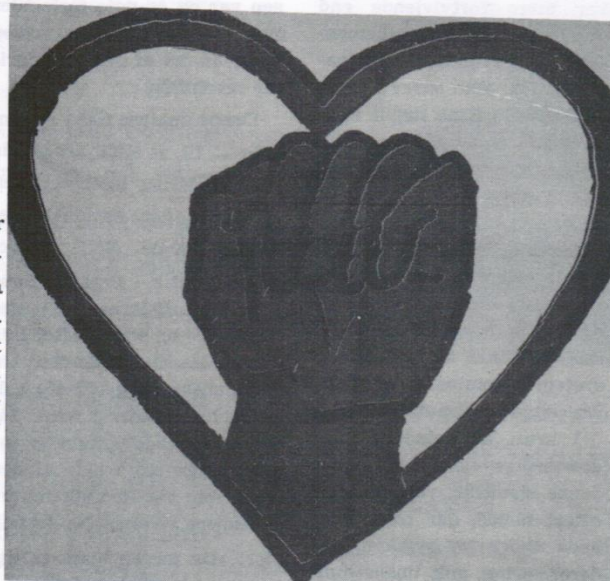
På landet har »barføds-læger« eller andre sundhedsarbejdere dem med på deres besøg i bøndernes hjem.

Samtidig er al medicinsk behandling i forbindelse med fødsler eller aborter gratis. (Abort betragtes som en nød-løsning, hvis forebyggende midler svigter). Det samme gælder for sterilisation, som forekommer hyppigt. — Behandlingen er gratis uanset om den er ambulans eller kræver hospitalsindlæggelse.

For kvinder i arbejde er der særlige regler, der sikrer dem lettere arbejde i menstruations- og graviditetsperioder, efter en fødsel og amningsperioder. Gravide kvinder får fra 5. måned og frem til fødslen regulære gratis undersøgelser. Man har

56 dages orlov med fuld løn efter en fødsel og 70 dage efter komplicerede fødsler.

Disse problemer har på ingen måde fundet deres endelige løsning. Der eksisterer stadig forskellige klasser i det kinesiske samfund, og som følge heraf klassekamp. Kampen for kvindernes ligeberettigelse er et led i klassekampen. Der findes stadig levn af den gamle holdning med at se ned på kvinder, og forskelsbehandling forekommer: »At undlade at uddanne flere kvindelige kadre, at give mænd og kvinder forskellig betaling for lige arbejde i landområder, at vise uvilje til at acceptere kvinder som arbejdere på nogle fabrikker, og rester af feu-

dal indflydelse på ægteskabet — alt dette er en afspejling af sådanne gamle ideer». Men har erkendt kvindernes rolle: »De fundamentale opgaver for kvindebevægelsen er at forstå klassekampen og kampen mellem de to linjer, at bruge marxismen-leninismen-Mao Tsetung-tænkningen til at uddanne kvindemasserne, at eliminere den resterende indflydelse fra Liu Shaochis og andre politiske svindlers linje på kvindernes arbejde, og at mobilisere kvinderne til at tage aktivt del i kampen mellem de to klasser, de to veje og de to linjer».

De reelle modsætninger, der eksisterer, må analyseres

— og partiet må konsolidere sit arbejde: »Partikomiteer på alle planer skal have opmærksomheden rettet mod kvindernes arbejde og styrke ledelsen af det både politisk og ideologisk. Nogle af deres ledere skal udpeges til at lede dette arbejde. Kvindeorganisationer på alle planer skal konsolideres, og deres arbejde skal forbedres, så at de kan fungere som dygtige hjælpere for partikomiteer i deres arbejde for at udføre deres politik over for kvinders arbejde og som militante organisationer i mobiliseringen af kvindemasserne. Det er nødvendigt at udpege

atk vinderne kæmper i frontlinjen sammen med mændene som »den anden halvdel«, i kampen for den socialistiske opbygning. Wu Ai-meis livshistorie efter befrielsen i 1949 er typisk. Hun »arbejdede hårdt og lykkeligt for at producere mere og bedre fint garn til folket. Hendes hjerte var taknemmeligt over for Formand Mao og det kommunistiske parti, fordi hendes ønske blev opfyldt. Spinderiets partikomité lærte hende, hvad revolutionen betød. Hun lærte, at et lykkeligt liv for hende selv alene ikke var nok. Som medlem af arbejderklassen måtte hun kæmpe for at virkeliggørelsen af kommunismens høje ideal. Formand Mao lærte hende, at hun som kvinde »måtte stå sammen (med andre kvinder) og tage del i produktionen og politisk aktivitet for at forbedre kvindernes økonomiske og politiske status«. Hendes politiske opvågnen blev håndgribeligt reflekteret i hendes arbejde på spinderiet.

I dag er kammerat Wu Ai-meis medlem af proletariats fortrop, hun blev optaget i partiet i 1954. Under den store proletariske kulturrevolution blev hun valgt til spinderiets partikomité og den revolutionære komité, og hun er ligeledes sekretær for partiafdelingen ved et skiftehold på 300 i værkstedet, der arbejder med fint garn. Dette hold er altid blevet omtalt som et avanceret kollektiv.

Som andre gifte kvinder på spinderiet arbejder hun og hendes mand lykkeligt. Han arbejder ved en maskine og er samtidig reparatør, og de har tre børn — to i mellem-skole, den yngste i under-skole.

Var det blot et skøbnens lune, at en barnarbejder, en kvinde som Wu Ai-meis, kom til at sidde i ansvarsfulde stillinger? Det må man udelukke. Der er tusinder af Wu Ai-meis slags i Kina. Deres livshistorier fortæller utvetydigt, at uden en revolutionær forandring kan arbejdende kvinder ikke vinde virkelig frigørelse.

JØRGEN DELMAN.

Utvetydigt

For at nå frem til fuldstændig lighed mellem mænd og kvinder er det nødvendigt,

Sexforskrækelse på Prærien

We love you!

Sammen med mit kollektiv "Stormly" opholdt jeg mig to uger i DNS's lejr i Frøstrup. Som sædvanlig var der meget gode muligheder for social udfoldelse, og selv om vi ikke lavede seksualpolitiske aktiviteter i større stil, blev hele lejren hurtigt klar over, at det var bøsser der boede på Højen. Vi følte ikke de øvrige i lejren distancerede sig fra os på grund af vores seksualitet - tvært imod blev vores lejr hele tiden hjemsøgt af mange skønne mennesker, som vi havde et inspirerende samvær med.

Men den frigjorte seksualitet i lejren var det så som så med. Det kan illustreres af følgende lille episode. Da jeg en dag gik en tur på Prærien mødte jeg min gamle ven Micael, som jeg kender fra seksualpolitisk arbejde i København. Han stod og talte med 4-5 andre, og efter en varm om-

favneelse, fortalte Micael, at Jakob Munk osse var kommet til Thy. "Skønt" sagde jeg, "så kan vi måske arrangere noget gruppe-sex heroppe, det er tiltrængt". Næppe var ordet gruppe-sex kommet over mine læber, før en pige i gruppen stak i et hyl og forsvandt over Prærien, en fyr og en pige mumlede noget forvirret og forsvandt. 15 sekunder efter jeg havde udtalt ordet "gruppensex" stod Micael og jeg alene tilbage og måbede. Vi syntes nok begge to, at det var en temmelig overvældende reaktion - en fantastisk sex-forskrækelse de unge mennesker afslørede. Men problemet er selvfølgelig hvorfor unge fremadstræbende venstreorienterede medlemmer af DNS lader sig forskrække af frisprog? Personligt forstår jeg det ikke, men måske kan en af vore læsere give et svar?

abonnér på Seksualpolitik!

Et abonnement på bladet koster for 10 numre: 15 kr.

Støtte og institutionsabonnementer: 50 kr.

Bladet vil blive tilsendt abonnenterne hver måned.

Benyt nedenstående kupon.

Undertegnede ønsker abonnement på SEKSUALPOLITIK (10 numre)

navn:.....

adresse:.....

postnr., by:.....

abonnementets art:.....

Beløbet sendes sammen med denne kupon på check eller post-anvisning til: Benny Hammerbak, Amagerbrogade 134, 3.

2500 København S. (tlf. (01) 581322)

